

§ 39.

Efter Forslag af Anklageren og Forsvareren berammer Retten Dagen for Domsforhandling af Sagen.

§ 40.

Vidnestævning udfærdiges efter Anklagerens Udkast paa den i § 22 fastsatte Maade og forkyndes for Vidnet med samme Varsel som i § 24 for Tiltaltes Vedkommende bestemt. Af Vidnestævningen leveres der samtidig Modparten Genpart.

§ 41.

Alle Personer, som er indstævnet for at afgive Forklaring, er pligtige at møde paa det Sted, hvor Rigsretten holdes.

§ 42.

Naar Retten paa den til Domsforhandling berammede Dag er sat, møder Anklageren, Tiltalte og hans Forsvarer, og Rigsrettens Præsident meddeler, hvilken Sag der kommer til Forhandling.

§ 43.

Udebliver Tiltalte, og kan han ikke straks bringes til Stede, afgør Retten, efter at Anklageren og Forsvareren har ytret sig, om Sagen desuagtet skal fremmes, eller om Udsættelse skal finde Sted.

§ 44.

Stk. 1. Fremmes Sagen, lader Præsidenten de til at afgive Forklaring indkaldte Personer paaraabe.

Stk. 2. Er nogen af dem udeblevet, træffer Retten Foranstaltning til, at han om muligt straks bringes til Stede. Kan dette ikke ske, afgør Retten, efter at der er givet Parterne Lejlighed til at ytre sig derover, om Vidnets Forklaring maa anses saa vigtig for Sagen, at denne bør udsættes, indtil Vidnet kan komme til Stede, eller dets Forklaring paa anden Maade kan erhverves (§ 27). Udsættes Sagen, paalægges det Vidnerne at møde paa ny til den fastsatte Dag.

§ 45.

Stk. 1. Udebliver et lovmæssig indkaldt Vidne uden lovligt Forfald eller uden betimelig at have anmeldt sit Forfald, kan Retten idømme det Bøder eller Hæfte indtil 6 Maaneder og tilpligte det at erstatte de Udgifter, som maatte være foraarsagede ved Udeblivelsen.

Stk. 2. Kendelse, hvorved Straf eller Erstatning er idømt et fraværende Vidne, kan omgøres, naar Begæring derom fremsættes i det første Retsmøde, i hvilket Vidnet derefter giver Møde eller fremstilles, eller, hvis det ikke senere møder eller fremstilles, inden en Uge, efter at Kendelsen er forkyndt for det.

§ 46.

Stk. 1. Er Vidnerne til Stede, eller bestemmer Retten, at Sagen skal fremmes uanset et eller flere Vidners Udeblivelse, begiver de mødte Vidner sig ind i det for dem bestemte Værelse.

Stk. 2. Rigsrettens Præsident kan, naar han finder det fornødent, træffe Foranstaltning til at forhindre, at Vidnerne samtaler angaaende deres Udsagn.